

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
CONTESTAȚII ELECTORALE

SENTINȚA CIVILĂ NR. 37
Ședința publică din data de 17.03.2025
Curtea constituită din:
PREȘEDINTE: Corneliu-Lucian Andrioaiei
GREFIER: Anca-Maria Udrea

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București a fost reprezentat de către doamna procuror Paula Amarandi

Pe rol se află soluționarea cererii formulate de către reclamanta MOCANU INGRID LUCIANA în contradictoriu cu pârâtul BIROUL ELECTORAL CENTRAL, având ca obiect anulare act administrativ.

Dezbaterile în cauză au avut loc în ședința publică de la 14.03.2025, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 17.03.2025, când a dispus următoarele:

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București la data de 11.03.2025, sub nr. 1515/2/2025, reclamanta MOCANU INGRID LUCIANA în contradictoriu cu pârâtul BIROUL ELECTORAL CENTRAL a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea art. 14 alin. (5) - (7) și art. 17 alin. (2) și (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a birourilor electorale constituite pentru alegerea Președintelui României din anul 2025, aprobat prin Hotărârea nr. 1 pentru aprobarea acestui Regulament, publicat în Monitorul Oficial nr. 164/24.02.2025 (denumit în continuare "Regulament"), suspendarea executării dispozițiilor art. 14 alin. (5) - (7) și art. 17 alin. (2) și (3) din Regulament până la pronunțarea instanței de fond.

Cu titlu prealabil, a arătat că la momentul analizării acestor texte normative, a apreciat că sunt nelegale și că se impune menționarea în procesul verbal al manierei în care a votat fiecare membru al B.E.C., dar și ca fiecare membru să poată obține o copie a procesului verbal al ședinței, atunci când apreciază ca fiind relevant. Față de aceste aspecte, a votat împotriva acestei Hotărâri.

Ulterior, a solicitat expres să se consemneze în procesele verbale ale ședinței, faptul că solicită consemnarea modalității în care a votat, solicitare care inițial a fost pusă pe agendă, apoi a fost amânată, ulterior a fost scoasă de pe agendă, apoi s-a respins direct plângerea prealabilă formulată de reclamantă.

Or, apare mai mult decât evident că trebuie să rămână consemnat votul fiecărui membru și acesta să poată face proba, dacă va fi necesar, că a votat într-un sens sau în altul.

Aceasta deoarece prin semnarea actului adoptat se va putea trage concluzia, din partea oricărui observator obiectiv, că actul ar fi rezultatul votului tuturor membrilor, fiind evident că o altă modalitate de probare a opiniei exprimate în cadrul B.E.C. nu poate fi realizată altfel.

Activitatea la B.E.C. se realizează prin supunerea la vot a unor proiecte de acte normative sau individuale, care sunt redactate deja de angajați ai Autorității Electorale Permanente (instituție condusă politic, fiind cunoscut că toată conducerea acestei autorități este numită de majoritatea parlamentară) sau a unor candidaturi, acte sau voturi majoritare

care ar putea conține posibile vicii de nelegalitate. Majoritatea voturilor exprimate în B.E.C. pun în vigoare actul sau conduc la interzicerea dreptului de a fi ales și de a alege, iar actul astfel redactat devine aplicabil la nivelul întregii populații și pentru toate birourile electorale și pe parcursul întregului proces electoral, ceea ce este și firesc, ca procedură.

Problema care apare este aceea că, deși membrii rămași în minoritate în cadrul B.E.C. nu au participat la luarea deciziei, pentru că au participat la ședință, se vor vedea în situația de a li se angaja răspunderea juridică, spre deosebire de cei absenți, care nu vor avea o astfel de răspundere, pentru că nu vor semna actele B.E.C. adoptate în acele ședințe.

Aceasta cu atât mai mult cu cât toți membrii B.E.C. se află în exercițiul unei funcții care implică autoritatea de stat (nu doar cei majoritari) și sunt pasibili de răspundere (inclusiv penală) în legătură cu maniera în care își îndeplinesc atribuțiile în cadrul acestei funcții.

Așadar, cum răspunderea penală este una individuală, nu colectivă, se va afla în imposibilitate obiectivă de a proba că a votat împotriva unui eventual act al B.E.C. adoptat de majoritate și care ar fi apreciat de organele de cercetare penală ca fiind contrar vreunei norme primare (de exemplu, care ar fi apreciat că ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu).

Astfel, potrivit art. 9 alin. (4) din Regulament: "Exercitarea corectă și imparțială a funcției de membru al biroului electoral este obligatorie, întrucât membrul unui birou electoral exercită o funcție care implică autoritatea de stat și, ca urmare, nu poate desfășura activități care contravin atribuțiilor și obligațiilor ce-i decurg din lege, în această calitate. Nerespectarea acestei obligații atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz".

Potrivit acestui text, în cuprinsul aceluiași Regulament se instituie o obligație de a răspunde penal în exercițiul atribuțiilor de serviciu, dar se îngreunează total posibilitatea de a proba care a fost maniera în care au fost exercitate acestea. Cu titlu de exemplu, deși a votat "PENTRU" înregistrarea candidaturii unui cetățean român care avea conservate drepturile electorale, acest aspect nu rezultă din niciun document oficial, așa cum este situația Deciziei nr. 18D/09.03.2025.

Simplul fapt că o majoritate constituită la un moment dat consideră că cele adoptate în acel for colectiv nu ar constitui infracțiune, nu va împiedica un organ de cercetare penală, mai exact un procuror, să aprecieze ulterior că decizia adoptată de acel for este una nelegală.

Așadar, fiecare membru poate fi tras la răspundere (cu toate etapele acestei răspunderi: urmărire penală, trimitere în judecată, fond, apel, etc) pentru actele nelegale adoptate în exercițiul acestei atribuții, fiind nelegală, în opinia reclamantei, imposibilitatea în care este pus membrul care nu a participat la adoptarea deciziei majoritare de a-și proba nevinovăția.

Aceasta cu atât mai mult cu cât, cel puțin la nivel teoretic, judecătorii din birourile electorale sunt minoritari (de exemplu, în B.E.C. sunt în număr de 5, iar restul membrilor B.E.C., desemnați de partide, sunt majoritari), astfel că dacă aceștia ar rămâne în minoritate nu ar putea să-și probeze nici ei maniera de vot.

Singura manieră de exonerare de răspundere rămâne, în aceste condiții, absența de la vot, mai exact de la ședințe, astfel că dacă se conturează o majoritate care votează "în bloc", reprezentanții opoziției (minoritari, deși la acest moment au mai multe locuri în Parlament) se vor vedea obligați să lipsească constant de la aceste ședințe, pentru a nu risca să răspundă penal pentru deciziile majorității, în eventualitatea în care un procuror va aprecia că acel act este nelegal.

Este inadmisibil într-un stat de drept, în care domnia legii ar trebui asigurată, să se instituie răspunderea penală pentru maniera de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu (vot într-un sens sau altul) dar să se obstrucționeze dreptul cetățeanului pasibil de răspundere penală să probeze în fața organelor de cercetare penală/instanțelor de judecată maniera în care și-a exercitat atribuția; mai mult, prin semnarea (fără observații) a actelor adoptate de majoritate se va institui în sarcina tuturor prezumția că au votat pentru opinia majoritară.

De remarcat că în toate organele Statului (instanțe, Parlament, Guvern) ședințele sunt înregistrate (unele chiar publice) iar fiecare membru al organelor colective ale statului are posibilitatea de a proba maniera în care și-a exprimat votul. Deliberarea pentru luarea hotărârilor judecătorești (care este invocată cu titlu de similitudine), este secretă, însă

rezultatul deliberării, decizia acestora, este publică, ea exprimându-se sub forma opiniei separate a judecătorului, motivată în mod corespunzător.

Or, a se institui o asemenea interdicție (de a nu se menționa nicăieri votul membrului BEC, de a nu se înregistra ședințele acestuia în mod oficial), o restrângere a dreptului la apărare, fiind o restricție care nu poate fi instituită direct printr-un Regulament, ci în cel mai rău caz prin lege, ca act juridic al Parlamentului, potrivit art. 115 din Constituție, dar și în lege numai cu îndeplinirea condițiilor din acest articol al Legii Fundamentale.

Insecuritatea juridică în care se află membrii BEC este una vădită, aceștia fiind obligați să suporte în personam consecințele, inclusiv penale, ale votului altor persoane, chiar exprimate în majoritate, fără a avea posibilitatea probării faptului/actului contrar.

Față de aceste aspecte, a solicitat anularea parțială a Regulamentul astfel adoptat de B.E.C., în privința articolelor criticate.

Referitor la suspendarea acestor articole din actul administrativ atacat, a arătat că aceasta este întemeiată, pentru următoarele motive:

Astfel, cazul bine justificat presupune dovedirea existenței acelor împrejurări care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ, dar mai ales a necesității înlăturării temporare a caracterului executoriu al actului pentru a preveni o pagubă iminentă, pagubă ce se analizează în concret.

Dispozițiile art. 2 alin. (1). lit. t) din Legea nr. 554/2004, definesc cazul bine justificat ca fiind "împrejurarea legată de starea de fapt și de drept, care este de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ".

Noțiunea de „îndoială serioasă” este corespondența autohtonă a unei condiții general solicitate în materia măsurilor cu caracter provizoriu, denumită generic în doctrina europeană (de unde a și fost inspirată) *fumus boni iuris*, aceasta presupunând că nelegalitatea trebuie să rezulte cu evidență prin probe sau raționamente la prima facie.

În cadrul acestei condiții, nu se analizează legalitatea actului a cărui suspendare se solicită, aceasta fiind atributul instanței de contencios care va analiza acțiunea în anulare.

În determinarea existenței cazului bine justificat, judecătorul va proceda la o analiză sumară a actului, în aparență, fără prejudecarea fondului, prin raportare la motivele de fapt și de drept invocate de reclamant în baza unui probatoriu minimal, fiind exclusă o analiză de fond, în profunzime a legalității actului administrativ; în alte cuvinte, judecătorul de suspendare pipăie fondul”, întocmai ca judecătorul de drept civil care este investit cu o măsură provizorie.

Este important de precizat că în situația în care, pentru verificarea criticilor invocate de reclamant, judecătorul ar trebui să administreze un probatoriu complex (precum proba cu expertiză) sau să prejudece fondul cauzei, atunci în cauză nu ar fi îndeplinită condiția unei aparențe vădite de nelegalitate a actului contestat în favoarea reclamantului, ci, dimpotrivă, ar exista o aparență de legalitate a actului în favoarea beneficiarului acestuia.

Or, actul este nelegal în mod vădit, pentru argumentele indicate în precedent (pct. 1 al cererii de chemare în judecată).

Referitor la paguba iminentă, a arătat că prin maniera de acțiune din cadrul B.E.C. reclamanta și orice membru care nu va participa la luarea deciziei majoritare, rămânând în minoritate, vor rămâne fără posibilitatea de a proba maniera în care au votat, fiind nevoiți să absenteze de la ședințe pentru protecția proprie.

Astfel, potrivit dispozițiilor regulamentare criticate, a căror anulare o solicită, votul membrilor B.E.C. nu se consemnează, ședințele nu se înregistrează, iar prin această manieră de acțiune se ajunge la punerea în pericol a securității lor juridice.

Această manieră de acțiune a membrilor B.E.C. este urgent a fi remediată, deoarece ședințele B.E.C. se organizează din două în două zile, până la finalul perioadei electorale, adică până în luna mai.

În aceste condiții, se impune suspendarea dispozițiilor legale care reglementează maniera de consemnare a votului și înregistrarea ședințelor B.E.C., pentru a se putea proba maniera de vot în cazul în care se suspicionează comiterea vreunei fapte penale prin actele adoptate de Biroul Electoral Central.

În probatoriu, a solicitat a se pune în vedere pârâtului, B.E.C., să depună la dosarul cauzei procesul verbal al ședinței din 22.02.2025 și din 9.03.2025, pentru a se observa maniera în care (nu) se consemnează voturile exprimate de fiecare membru.

La data de 12.03.2025 pârâtul a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea, ca neîntemeiată, a cererii de chemare în judecată și menținerea în integralitate a Regulamentului de organizare și funcționare a birourilor electorale constituite pentru alegerea Președintelui României din anul 2025, aprobat prin Hotărârea BEC nr. 1H/22.02.2025; respingerea cererii de suspendare a dispozițiilor art. 14 alin. (5)-(7) și a art. 17 alin. (2) și (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a birourilor electorale constituite pentru alegerea Președintelui României din anul 2025, aprobat prin Hotărârea BEC nr. 1H/22.02.2025, ca neîntemeiată,

Prin prezentul demers judiciar, reclamanta a solicitat anularea dispozițiilor art. 14 alin. (5)-(7) și a art. 17 alin. (2) și (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a birourilor electorale constituite pentru alegerea Președintelui României din anul 2025, aprobat prin Hotărârea BEC nr. 1H/22.02.2025.

Prin acțiunea sa, reclamanta invocă nelegalitatea dispozițiilor a căror anulare le solicită din Regulamentul de organizare și funcționare a birourilor electorale constituite pentru alegerea Președintelui României din anul 2025, aprobat prin Hotărârea BEC nr. 1H/22.02.2025, considerând că se impune menționarea în procesul-verbal de ședință a manierei în care a votat fiecare membru al Biroului Electoral Central, respectiv „pentru” sau „împotriva” dar și ca fiecare membru să poată obține o copie a procesului-verbal atunci când îl solicită pentru a putea dovedi votul exprimat.

A arătat că motivele de nelegalitate invocate de reclamantă în prezenta acțiune au fost analizate de către Biroul Electoral Central în ședința din data de 04.03.2025, cu ocazia soluționării plângerii prealabile formulate de aceasta, care a fost respinsă, ca neîntemeiată, prin Decizia B.E.C. nr. 9D/04.03.2025.

Astfel, contrar argumentelor reclamantei, a arătat că Hotărârea BEC nr. 1H/22.02.2025 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a birourilor electorale constituite pentru alegerea Președintelui României din anul 2025 a fost adoptată cu respectarea dispozițiilor legale, dând efectivitate atribuției de a asigura aplicare și interpretare unitară a dispozițiilor legale privitoare la alegeri, prevăzută de art. 17 alin. (1) lit. a), coroborat cu art. 16 alin. (8) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În conformitate cu prevederile art. 17 alin. 4 din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Hotărârile Biroului Electoral Central se adoptă pentru interpretarea unitară a prezentei legi, sunt general obligatorii.*

Prin acțiune se critică 14 alin. (5)-(7) și a art. 17 alin. (2) și (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a birourilor electorale constituite pentru alegerea Președintelui României din anul 2025, aprobat prin Hotărârea BEC nr. 1H/22.02.2025.

Din economia textelor antecitate reiese că procesul-verbal de ședință nu consemnează modul în care un membru și-a manifestat dreptul de vot, ci doar întrunirea votului majorității pentru o soluție pusă în dezbatere.

În primul rând, normele legislației electorale primare nu stabilesc obligativitatea întocmirii unui proces-verbal aferent ședinței unui birou electoral și, implicit, nu stabilesc condiții de fond, de formă sau de publicitate ale unui asemenea înscris.

Astfel, a arătat că regimul procesului-verbal de ședință a unui birou electoral este prevăzut, în mod exclusiv, la art. 14 alin. (5), la art. 15 alin. (4) și la art. 17 alin. (2) și alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a birourilor electorale constituite pentru alegerea Președintelui României din anul 2025, aprobat prin Hotărârea Biroului Electoral Central nr. 1H/22.02.2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164/24.02.2025.

Reclamanta critică faptul ca, raportat la prevederile art. 9 alin. (3) și (4) din Regulamentul antereferit, votul este relevant întrucât membrii B.E.C. se află în exercițiul unei funcții care implică autoritatea de stat și sunt pasibili de răspundere/ inclusiv penală, în

legătură cu maniera în care își îndeplinesc atribuțiile în cadrul acestei funcții, iar prin dispozițiile criticate se îngreșește total posibilitatea de a proba care a fost maniera în care au fost exercitate acestea.

Cu prioritate, a arătat faptul că reclamanta nu invocă o contradicție între actul administrativ cu caracter normativ contestat și acte normative cu forță superioară, susținând, generic, încălcarea unor principii cum ar fi, de exemplu, dreptul la apărare în situația în care membrilor B.E.C. le-ar fi atrasă răspunderea conform art. 9 alin. (3) și (4) din același Regulament. Or, neconsemnarea în procesele-verbale de ședință a modului în care membrii B.E.C., fie propuși de formațiuni politice, fie desemnați (reprezentanții A.E.R. ori judecători) au votat în cadrul ședințelor, se întemeiază tocmai pe necesitatea protejării drepturilor și libertăților acestora, în timp ce libera exprimare a votului în cadrul ședințelor birourilor electorale nu poate atrage per se răspunderea „civilă, contravențională sau penală, după caz”.

În temeiul dispozițiilor Legii nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările, Biroul Electoral Central este un organism electoral colectiv, constituit pentru organizarea și desfășurarea operațiunilor specifice perioadei electorale, corespunzătoare scrutinului ce va avea loc la data de 4 mai 2025, care își desfășoară activitatea în prezența majorității membrilor care îl compun și adoptă decizii, hotărâri și măsuri cu votul majorității membrilor prezenți.

În vederea promovării unei culturi organizaționale deschise și bazate pe principiile integrității, dispozițiile art. 16 alin. (6) din Regulamentul de organizare și funcționare stabilesc că, în cadrul dezbaterilor biroului electoral, membrii acestuia își pot exprima în mod liber punctul de vedere.

Relevanța invocării acestor dispoziții rezidă în sublinierea modului în care un organ colegial precum Biroul Electoral beneficiază, în mod inerent, de măsuri de garantare a confidențialității punctelor de vedere ale membrilor acestuia.

Din punct de vedere funcțional, a arătat că Manualul pentru observarea alegerilor, ediția a 6-a, emis de Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa, la subcapitolul 7.2. - Administrația electorală, secțiunea a. - Componenta administrației electorale, promovează instituirea garanțiilor pentru ca membrii organismelor electorale desemnați de formațiuni politice să aibă o conduită profesionistă, imparțială și independentă, fără existența premiselor ca aceștia să se teamă de represalii sau de posibilitatea de a fi retrași de către cei care i-au desemnat.

Pentru identitate de rațiune, dacă s-ar accepta teza conform căreia votul pro sau contra al membrilor BEC reprezentanți ai Autorității Electorale Permanente ar trebui întocmai consemnat, există riscul afectării imparțialității și independenței în îndeplinirea obligațiilor prin raportare la autoritățile care i-au desemnat (art. 100, 101 din Legea nr. 208/2015, cu modificările și completările ulterioare),

De asemenea, consemnarea modului în care judecătorii instanței supreme desemnați în B.E.C., și-au exprimat votul, în condițiile în care birourile electorale sunt autorități administrative compuse și cu membri care reprezintă formațiuni politice, se constituie într-un aspect cu puternic potențial de afectare a aparenței de independență și imparțialitate a magistraților în raport cu alte autorități care desfășoară activități eminamente politice.

Toate aceste argumente conduc la concluzia legalității măsurii de neconsemnare în procesele-verbale ale ședințelor B.E.C. a modului în care fiecare membru a votat, fiind suficientă consemnarea numărului voturilor pro sau contra în adoptarea soluțiilor, argumentele fiind, de asemenea, valide și pentru măsura interzicerii filmării, fotografierii sau înregistrării în orice mod a ședințelor birourilor electorale.

Din punct de vedere al practicii anterioare, a arătat că aceeași soluție a fost prevăzută la art. 9 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a birourilor electorale constituite la alegerile pentru Președintele României din anul 2024, aprobat prin Hotărârea Biroului Electoral Central nr. 1H/13.09.2024, cu modificările ulterioare, și la art. 9 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a birourilor și oficiilor electorale constituite la alegerile pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2024, aprobat prin Hotărârea Biroului

Electoral Central nr. 1H/06.09.2024, iar respectivele dispoziții nu au ridicat probleme de ordin juridic sau funcțional la scrutinurile precedente.

Totodată, a mai arătat că filmarea, fotografierea sau înregistrarea în orice mod a ședințelor birourilor electorale, este de natură a vulnerabiliza procesul deliberativ, de a aduce atingere Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE Regulamentul general privind protecția datelor și, nu în ultimul rând, de a încălca dreptul la imagine consacrat de art. 73 din Codul Civil.

Înregistrarea ședințelor B.E.C. a fost posibilă doar în contextul pandemic din anul 2020, având în vedere unele constrângeri funcționale legate de pandemia, precum și protejarea sănătății individuale a cetățenilor și a sănătății publice, respectiv evitarea infectării cu virusul SARS-CoV-2 a participanților la procesul electoral, a apropiaților și a familiilor acestora.

Astfel, cu titlu de exemplu, a arătat că, potrivit art. 4 alin. (5) din Regulamentul de organizare și funcționare a birourilor și oficiilor electorale constituite la alegerile pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2020, aprobat prin Hotărârea BEC nr. 1/12.09.2020, „Ședințele birourilor electorale se pot desfășura și prin mijloace electronice, în sistem de videoconferință. Președintele biroului electoral stabilește, după consultarea membrilor, modalitatea concretă de desfășurare a ședinței”, iar potrivit art. 10 alin. (4) din același Regulament, „în cazul înregistrării audio sau audiovideo a ședințelor birourilor electorale, prin excepție de la prevederile alin. (2), procesul-verbal va cuprinde numai mențiunile de la afîn. (3) lit a), c) și lit f)-g). înregistrările pot fi consultate, la cerere, de către membrii birourilor electorale și nu pot fi făcute publice”, măsuri instituite în vederea respectării Ordinului ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne nr. 2009/166/2020 privind stabilirea unor măsuri și acțiuni de sănătate publică necesar a fi respectate pentru desfășurarea în siguranță a procesului electoral din țară la alegerile pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2020.

Față de criticile, reclamantei privind posibilitatea ca proiectele de acte normative supuse la vot în ședințele B.E.C. să conțină anumite vicii de nelegalitate întrucât acestea sunt redactate de către personalul tehnic auxiliar, personal asigurat de Autoritatea Electorală Permanentă, a cărei conducere ar fi numită politic, consideră că acestea nu pot fi primite, întrucât potrivit dispozițiilor art. 102 alin. (9) din Legea nr. 208/2015, cu modificările și completările ulterioare, personalul aparatului de specialitate al Autorității Electorale Permanente cu statut de funcționar public parlamentar nu poate face parte din partide politice sau formațiuni politice.

În plus, anterior ședințelor Biroului Electoral Central, proiectele actelor sunt supuse unei verificări prealabile de către președintele acestuia, iar proiectele cu caracter normativ sunt transmise spre analiza tuturor membrilor B.E.C., în vederea analizării și formulării de propuneri de modificare și observații proprii care sunt dezbătute și supuse aprobării în ședințele Biroului Electoral Central.

Prin Urmare, Regulamentul de organizare și funcționare a birourilor electorale constituite pentru alegerea Președintelui României din anul 2025, aprobat prin Hotărârea B.E.C. nr. 1H/22.02.2025 a fost adoptat cu respectarea dispozițiilor legale, astfel că argumentele reclamantei referitoare la nelegalitatea prevederilor acestuia și la pretinsa restrângere a dreptului la apărare a membrilor Biroului Electoral Central nu pot fi primite, motiv pentru care, față de cele expuse anterior, a solicitat instanței să respingă, ca neîntemeiată, acțiunea care face obiectul prezentei cauze și menținerea dispozițiilor criticate din cadrul Regulamentului de organizare și funcționare, ca fiind legale.

Cu privire la cererea de suspendare, a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată.

În îndeplinirea condițiilor de admisibilitate pentru introducerea cererii de suspendare, potrivit dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 554/2004, eu modificările și completările ulterioare, rezultă că, pentru a putea fi admisă o cerere de suspendare întemeiată pe acest text de lege, trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- dovedirea cazului bine justificat,
- dovedirea pagubei iminente.

În acest sens este și practica Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție: „Condițiile cazului bine justificat și pentru prevenirea unei pagube iminente se impun a fi îndeplinite în mod cumulativ; aceste condiții se determină reciproc, logic, neputându-se vorbi despre căzui bine justificat fără a exista pericolul producerii unei pagube și invers, despre iminența pagubei în absența caracterului cazului bine justificat al cazului (Decizia nr. 2954/2006)".

Referitor la existența unui caz bine justificat, reclamanta invocă în susținerea cererii de suspendare aceleași motive de nelegalitate a dispozițiilor a căror suspendare o solicită în prezenta cauză.

Conform articolului 2 alin. (1) lit. t) din Legea 554/2004, cazurile bine justificate sunt împrejurările legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ.

În primul rând, cercetarea acestor motive implică o analiză aprofundată care poate fi făcută numai în cadrul fondului cauzei, cu ocazia examinării cererii de anulare a dispozițiilor art. 14 alin. (5)-(7) și a art. 17 alin. (2) și (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a birourilor electorale constituite pentru alegerea Președintelui României din anul 2025, aprobat prin Hotărârea BEC nr. 1H/22.02.2025, analiză care nu poate fi făcută în cererea de suspendare ce presupune examinarea unei aparente și nu a motivelor de nelegalitate ce vizează fondul cauzei.

În al doilea rând, motivele invocate nu sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității dispozițiilor antemenționate deoarece acestea au fost adoptate prin hotărâre a Biroului Electoral Central pentru interpretarea unitară a legii, general obligatorie, emisă cu respectarea dispozițiilor legale, dând afectivitate atribuției acestuia prevăzută de art. 17 alin. (1) lit. a) și alin. (4), coroborat cu art. 16 alin. (8) din Legea nr. 370/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De aceea a apreciat că nu este îndeplinită condiția existenței unor cazuri bine justificate.

Cu privire la condiția prevenirii unei pagube iminente, articolul 2 alin. (1) lit. ș) din Legea nr. 554/2004 o definește ca fiind prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public.

Pe de o parte, deoarece efectele juridice ale Regulamentul de organizare și funcționare a birourilor electorale constituite pentru alegerea Președintelui României din anul 2025, aprobat prin Hotărârea B.E.C. nr. 1H/22.02.2025, vizează activitatea tuturor birourilor din țară, considerăm că o eventuală suspendare a acestei hotărâri ar fi de natură să perturbe desfășurarea procesului electoral stabilit prin Programul calendaristic pentru realizarea acțiunilor necesare pentru alegerea Președintelui României din anul 2025, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 17/2025, nefiind posibilă derularea acestuia prin imposibilitatea exercitării atribuțiilor legale de către birourile electorale constituite la scrutinul de referință.

Pe de altă parte, condiția prevenirii unei pagube iminente, definită în art. 2 alin. (1) lit. ș) din Legea 554/2004, ca prejudiciul material viitor și previzibil, nu este îndeplinită în cauză, dat fiind că reclamanta nu a administrat probe în dovedirea prejudiciului cauzat prin adoptarea și aplicarea dispozițiilor criticate. Or, așa cum a mai arătat, neconsemnarea în procesele-verbale de ședință a modului în care membrii B.E.C., fie propuși de formațiuni politice, fie desemnați (reprezentanții AER ori judecători) au votat în cadrul ședințelor, se întemeiază tocmai pe necesitatea protejării drepturilor și libertăților acestora, în timp ce libera exprimare a votului în cadrul ședințelor birourilor electorale nu poate atrage per se răspunderea „civilă, contravențională sau penală, după caz”.

Mai mult, față de împrejurarea că reclamanta solicită revocarea art. 14 alin. (5)-(7), respectiv art. 17 alin. (2) și (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a birourilor electorale constituite pentru alegerea Președintelui României din anul 2025, aprobat prin Hotărârea B.E.C. nr. 1H/22.02.2025, dispoziții care reglementează activitatea tuturor

birourilor din țară, raportat la calitatea reclamantei de membru al Biroului Electoral Central aceasta nu justifică o vătămare circumscrisă activităților celorlalte birouri electorale.

De aceea nu este îndeplinită nici condiția prevenirii unei pagube iminente.

La data de 17.03.2025 reclamanta a depus o cerere completatoare/aditională și concluzii scrise prin care a solicitat anularea și a deciziei nr. 9D/04.03.2025 a Biroului Electoral Central, prin care s-a respins plângerea prealabilă formulată de reclamantă împotriva textelor din regulament atacate.

Astfel, în cazul în care instanța va aprecia că se impunea formularea unei plângeri prealabile, că răspunsul formulat de pârât ar fi unul necesar a fi atacat deopotrivă, ca răspuns la plângerea prealabilă, formulat prin decizia 9D/04.03.2025, a solicitat a se lua act că înțelege să critice și acest răspuns, pentru aceleași argumente pentru care a atacat și textele normative din Hotărârea nr. 1/2025 a B.E.C.

Analizând cererea formulata si completata a reclamantei, Curtea retine următoarele:

Curtea considera ca se impune a fi analizat cu prioritate capătul de cerere privind anularea dispozițiilor art. 14 alin. 5-7 si art. 17 alin. 2 si 3 din Regulamentul de organizare si funcționare a birourilor electorale constituite pentru alegerea președintelui României din anul 2025, aprobat prin Hotărârea nr. 1 H din data de 22 februarie 2025 si publicat in M.O. nr. 164 din data de 24 februarie 2025 si apoi va analiza cererea de suspendare a executării acestor dispoziții pana la soluționarea instanței de fond.

Curtea observa din înscrisurile aflate la dosarul cauzei ca prin Decizia BEC nr. 9 D din data de 4 martie 2025 a fost soluționată plângerea prealabila formulata de către numita Ingrid Mocanu, împotriva Regulamentul de organizare si funcționare a birourilor electorale constituite pentru alegerea președintelui României din anul 2025, aprobat prin Hotărârea nr. 1 H din data de 22 februarie 2025, prin care s-a decis respingerea plângerii ca neîntemeiată.

În motivarea deciziei se arata ca, în mod prioritar, petenta nu invoca o contradicție între actul administrativ cu caracter normativ contestat si acte normative cu forța superioara, susținând doar în mod generic, încălcarea unor principii cum ar fi, dreptul la apărare, în situația în care membrilor BEC ar putea fi atrasă răspunderea, conform art. 9 alin. 3 si 4 din Regulament.

De asemenea, se mai arata în motivarea deciziei ca din punct de vedere funcțional, Manualul pentru observarea alegerilor, ediția a 6 a, emisa de Organizația pentru Securitate si Cooperare în Europa, la Subcapitolul 7.2-Administratia electorala, Secțiunea a-Componenta administrației electorale, se promovează instituirea garanțiilor pentru „membrii organismelor electorale desemnați de formațiunile politice”, sa aibă o conduita profesionista, imparțială, independenta si fără existenta premiselor ca aceștia sa se teama de represalii sau de posibilitatea de a fi retrași de către cei care i-au desemnat.

Prin decizie se mai arata ca din punct de vedere al cadrului normativ incident, fondul legislativ electoral nu conține dispoziții de natura a stabili condiții de fond si de forma pentru procesele verbale de ședința. În acest context, potrivit dispozițiile art. 12 alin.1 lit. b din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, informațiile privind deliberările autorităților, precum si cele care privesc interesele politice ale României, sunt exceptate de la accesul liber al cetățenilor. Trebuie amintit si faptul ca filmarea, fotografierea sau înregistrarea în orice mod a ședințelor birourilor electorale, este de natura a vulnerabiliza procesul deliberativ si aduce atingere Regulamentului UE nr. 2016/679 al Parlamentului European si Consiliului din data de 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal si privind libera circulație a acestor date si, nu în ultimul rând, de a încălca dreptul la imagine, consacrat de art. 73 din Codul civil.

Tot prin decizie se menționează faptul ca, anterior ședințelor BEC, proiectelor actelor sunt supuse unei verificări prealabile de către președintele BEC, iar proiectele cu caracter normativ sunt transmise spre analiza tuturor membrilor BEC, în vederea analizării si formulării de propuneri de modificare si observații proprii, care sunt dezbătute si supuse aprobării în ședințele BEC.

În finalul motivării deciziei se arata ca, fata de împrejurarea ca petenta solicita revocarea dispozițiilor art. 14 alin. 5-7 si art. 17 alin. 2 si 3 din Regulament, aceste dispoziții reglementează activitatea tuturor birourilor electorale din tara, iar fata de împrejurarea ca petenta are calitatea de membru in BEC, aceasta nu justifica o vătămare circumscrisa activităților celorlalte birouri electorale.

Curtea retine ca potrivit art. 14 alin. 5-7 din Regulament se prevăd următoarele: „(5) Președintele biroului electoral asigura, cu sprijinul personalului tehnic auxiliar, numărarea voturilor exprimate si consemnarea acestora in procesul verbal de ședința. (6) In cadrul dezbaterilor biroului electoral, membrii acestuia își pot exprima in mod liber punctul de vedere. (7) Filmarea, fotografierea sau înregistrarea in orice mod a ședințelor birourilor electorale este interzisa.”

De asemenea, potrivit art. 17 alin. 2 si 3 din Regulament se prevăd următoarele: „(2) După fiecare ședința, birourile electorale întocmesc un proces-verbal de ședința care se semnează de președinte si de persoana care l-a tehnoredactat. Acesta poate fi consultat, la cerere, de către membrii biroului electoral, in prezenta președintelui biroului electoral sau a locțiitorului acestuia si nu poate fi făcut public. Este interzisa captarea de imagini ale proceselor verbale, prin orice mijloc tehnic.

(3) In procesul-verbal prevăzut la alin. 2 vor fi consemnate următoarele: membrii biroului electoral prezenți la ședința, problemele înscrise pe ordinea de zi, ordinea de zi aprobată de biroul electoral, pe scurt, eventualele dezbateri asupra punctelor de pe ordinea de zi, sintetic, soluțiile propuse pentru fiecare punct al ordinii de zi, rezultatul fiecărui vot, menționând doar numărul de voturi exprimate „pentru” sau „împotriva”, alte elemente relevante.”

O prima critica a reclamantei se refera la faptul ca, dispozițiile art. 24 din Constituția României care se numește „Dreptul la apărare” si art. 53 din Constituție care se refera la „Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți”, permit doar limitarea exercițiului unor drepturi numai „prin lege”, daca se impune pentru protejarea vreuneia dintre valorile fundamentale enumerate de lege si daca este necesara într-o societate democratica, fiind obligatoriu a fi realizata proporțional cu situația care a determinat-o, nediscriminatorie si fără a aduce atingere dreptului.

Ori, prin restrângerea operata prin normele criticate in prezenta cauza, nu este întrunită niciuna dintre condițiile constituționale. De asemenea, nici invocarea Manualului pentru observarea alegerilor emis de OSCE nu este un argument pertinent, deoarece aceste reguli nu permit ocultizarea totală a procesului electoral, ci doar dorința de exonerare de răspundere este cea care a animat majoritatea membrilor BEC sa procedeze in aceasta maniera.

Așadar, scopurile enumerate in acest manual nu sunt îndeplinite in nici un fel, ci din contra, sunt de natura a timora membrii BEC, care se vad puși in imposibilitatea de a fi protejați, inclusiv de răspundere penală, prin maniera abuziva a celorlalți, majoritari, care reprezintă majoritatea guvernamentală care le pun in pericol tuturor securitatea juridică si ii exonerează pe ceilalți de răspundere juridică pentru actele adoptate.

Reclamanta mai învederează ca si o critica faptul ca, problema care apare este aceea ca, deși membrii ramași in minoritate in cadrul BEC nu au participat la luarea deciziei, pentru ca nu au participat la ședința, se vor vedea in situația de a li se angaja răspunderea juridică, spre deosebire de cei absenți, care nu vor avea o astfel de răspundere, pentru ca nu vor semna actele BEC adoptate in acele ședințe. In acest caz, fiecare membru poate fi tras la răspundere, cu toate etapele acesteia, pentru actele nelegale adoptate in exercițiul acestei atribuții, fiind nelegală, in opinia mea, imposibilitatea in care este pus membrul care nu a participat la adoptarea deciziei majoritare, de a-si proba nevinovăția.

Curtea considera ca aceste critici pe care reclamanta le-a formulat prin cererea inițială si cea completată, nu pot fi luate in considerare, motivat de faptul ca, fiecărui membru din BEC ii este asigurat dreptul la apărare, reglementat de art. 24 din Constituția României, in sensul ca acesta, in cadrul dezbaterilor cu privire la punctele aflate pe ordinea de zi, poate sa-si exprime opinia, așa cum o considera, având posibilitatea sa vina cu argumente „pro” sau

„contra” fata de propunerea respectiva, iar in acest sens ii este garantat dreptul la apărare, consacrat de Constituția României.

In ce privește susținerea reclamantei referitor la dispoziția de la art. 53 din Constituție, Curtea menționează faptul ca, fiecărei instituții publice, cum in cazul de fata, este vorba despre Biroul Electoral Central, ii este recunoscuta posibilitatea de organizare si funcționare prin Regulament, iar obligația acestuia este ca activitatea sa fie desfășurată in condițiile legii, respectiv Legea nr. 370/2004 republicata, iar actele adoptate sa fie in concordanta cu Regulamentul de funcționare adoptat si cu legea mai sus amintita.

De asemenea, susținerea reclamantei ca in cazul de fata, nu este aplicabil si nici pertinent cele argumentate prin Manualul pentru observarea alegerilor, adoptat de către OSCE, nu poate fi luat in considerare, deoarece membrii organismelor electorale sunt persoane desemnate din cadrul autorității judecătorești si din formațiunile politice, iar aceștia trebuie sa aibă o conduita profesionista, imparțială si independenta, fără sa existe vreo temere din partea acestora de a fi supuși unor represalii, sau posibilitatea de a fi retrași de către cei care i-au desemnat.

Curtea reamintește faptul ca, votul secret si liber exprimat de către cetățeni, fără a fi nominalizați este recunoscut si de art. 62 alin. 1 din Constituția României privind „Alegerea Camerelor”, iar aceasta poate fi aplicat prin analogie si in cadrul membrilor alesi in BEC, atunci când dezbat punctele de pe ordinea de zi. De asemenea, trebuie menționat ca prin lipsa nominalizării a membrilor din BEC care au votat „pentru” sau „contra” in cadrul activității acesteia, aceștia pot fi protejați de a fi supus eventual unui șantaj moral si emoțional, cu riscul de a nu mai participa in cadrul paratei, perturbând in acest sens buna desfășurare a activității aceștia, constând in adoptarea unor acte cu putere de lege, necesare in vederea bunei desfășurări a alegerilor Prezidențiale din anul 2025.

Faptul ca acei membrii din BEC care lipsesc in mod nejustificat de la activitatea paratei, așa cum se arata prin acțiune de către reclamanta, Curtea menționează faptul ca, aceștia nu vor mai fi remunerați in ziua respectiva de către Președintele BEC, iar daca aceasta abatere se repeta in mod constant, ei pot fi retrași din BEC, la solicitarea Președintelui făcută către partidul care a desemnat acel membru nereserios si înlocuit cu un alt membru, pentru buna desfășurare a activității paratei.

De asemenea, filmarea, fotografierea sau înregistrarea in orice mod a ședințelor birourilor electorale, este si o garanție a transpunerii in legislația națională a României, a Regulamentului UE 2016/679 al Parlamentului European si Consiliului din data de 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice in ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal si privind libera circulație a acestor date. Ori, potrivit art. 148 alin. 2 din Constituția României, normele comunitare au prioritate fata de reglementările naționale contrare.

Curtea apreciază ca prin aceste norme legale mai sus amintite, textele de lege pentru care reclamanta solicita anularea acestora, au fost adoptate de către parata, prin respectarea acestora, respectiv Constituția României si Regulamentul UE 2016/679 al Parlamentului European si Consiliului din data de 27 aprilie 2016. Mai trebuie remarcat si faptul ca, toate actele adoptate de către BEC, care sunt valabile si pentru celelalte birouri electorale, privesc interesele politice ale României si ca atare, sunt protejate si de prevederile art. 12 alin.1 lit. b din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, fiind exceptate de la accesul liber al cetățenilor. De asemenea, practica anterioara in acest domeniu, respectiv Hotărârea nr. 1H din data de 6 septembrie 2024 adoptata de către Biroul Electoral Central, au demonstrat ca la scrutinele precedente, dispoziția de la 9 alin. 3 din aceasta hotărâre, nu a ridicat probleme de ordin juridic sau funcțional, cum in mod eronat susține reclamanta.

Referitor la susținerea reclamantei ca, răspunderea penala a membrilor din cadrul BEC, este una individuala si nu colectiva, iar prin lipsa nominalizării acestora la momentul adoptării punctelor de pe ordinea de zi, ar putea duce la imposibilitatea acesteia de a proba ca, reclamanta a votat „împotriva” sau „pentru” un act al BEC, Curtea apreciază ca si aceasta critica este neîntemeiată, motivat de faptul ca, orice măsură adoptata de către Biroul Electoral Central, care este contrara legii, este in primul rând supusa controlului de legalitate de către

instanța de judecată competentă, prin pronunțarea unei hotărâri care poate dispune anularea acesteia.

În al doilea rând, dacă un membru al BEC sau orice persoană interesată, ar considera că s-a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, în legătura cu actele adoptate și ar formula un denunț în acest sens, atunci organele de cercetare penală va face verificările și cercetările prevăzute de legislația procedurală penală în vigoare, iar persoana față de care există astfel de indicii, are posibilitatea să-și probeze nevinovăția, prin administrarea de probe în acest sens, cu garantarea dreptului la apărare și a prezumției de nevinovăție, în condițiile legii penale.

Critica reclamantei că la Biroul Electoral Central există o atmosferă de teroare instituțională, determinată de faptul că, partidele care se afla la putere, au pierdut alegerile organizate tot de acestea, deși aveau obligația de a proteja drepturile și libertățile cetățenești, dublată de un ocultism din partea BEC-ului, care ar putea angaja răspunderea celor care nu își vor putea proba votul exprimat, determinând să se absenteze de la lucrările BEC, Curtea apreciază că această critică este doar o simplă supoziție a reclamantei și o temere creată personal de aceasta, fără să probeze astfel de acțiuni, așa cum prevăd dispozițiile legale procedurale civile sau penale.

Mai mult, Curtea consideră că în cadrul activității BEC-ului, fiecare membru poate să-și exprime punctul de vedere cu privire la un subiect aflat pe ordinea de zi, iar faptul că a votat „pentru” sau „contra”, nu poate atrage răspunderea penală, fiind vorba despre propria convingere în privința votului exprimat și nicidecum vreunei presiuni din partea politicului.

Curtea menționează că doar într-un singur caz a fost posibilă înregistrarea ședințelor din cadrul BEC, respectiv în cazul alegerilor din anul 2020 când datorită instituirii stării de urgență, datorată pandemiei cu Sars-Cov 2 și pentru evitarea infectării cetățenilor cu acest virus, prin Hotărârea BEC nr. 1 din data de 12 septembrie 2020, la art. 4 alin. 5 din Regulament, s-a prevăzut că „Ședințele birourilor electorale se pot desfășura și prin mijloace electronice în sistem de videoconferință. Președintele biroului electoral stabilește, după consultarea membrilor, modalitatea concretă de desfășurare a ședinței.” Iar, potrivit art. 10 alin. 4 din același Regulament „În cazul înregistrării audio sau audiovideo a ședințelor birourilor electorale, prin excepție de la prevederile alin. 2, procesul-verbal va cuprinde numai mențiunile de la alin. 3 lit. a, c și lit. f-g. Înregistrările pot fi consultate la cerere, de către membrii birourilor electorale și nu pot fi făcute publice.”

Curtea apreciază că această măsură a fost luată numai în vederea respectării Ordinului comun al MS și MAI nr. 2009/166/2020 privind stabilirea unor măsuri și acțiuni de sănătate publică necesar a fi respectate pentru desfășurarea în condiții de siguranță a procesului electoral din țară la alegerile pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2020. A fost doar singura situație când s-a permis folosirea mijloacelor audio și video pentru desfășurarea ședințelor birourilor electorale, cu condiția de a nu putea fi făcute publice, tocmai pentru respectarea dreptului la imagine, consacrat de art. 73 din Codul civil și a Regulamentului UE 2016/679.

Reclamanta mai susține prin cererea formulată și completată, că, în toate organelor statului, respectiv instanțe, Parlament și Guvern, ședințele sunt înregistrate și unele chiar publice, iar fiecare membru al organelor colective ale statului, are posibilitatea de a proba maniera în care și-a exprimat votul. De asemenea, reclamanta mai susține că, procesul de deliberare pentru pronunțarea hotărârilor de către judecători este secretă, dar rezultatul deliberării, care se concretizează prin hotărâre sau decizie, este publică, exprimându-se și sub forma opiniei separate a acestuia, motivată în mod corespunzător.

Reclamanta mai susține că, prin instituirea de către parata a interdicției de a nu se menționa nicăieri votul membrilor BEC, de a nu se înregistra ședințele acestuia în mod oficial, constituie o restrângere a dreptului la apărare, fiind o restricție care nu poate fi instituită direct printr-un Regulament, ci doar prin lege, ca act juridic al Parlamentului, potrivit art. 115 din Constituție.

Curtea consideră că și aceste critici formulate de către reclamanta sunt neîntemeiate, deoarece în ce privește activitatea Parlamentului, potrivit art. 68 alin. 1 din Constituția României „Ședințele celor două camere sunt publice.” Aici însuși textul din Constituție

prevede obligativitatea susținerii ședințelor în mod public, fiind voința legiuitorului constituant în vederea adoptării unei astfel de măsuri, deoarece Parlamentul exprima voința poporului și este firesc ca activitatea acestora să fie cunoscută de către cetățeni.

În ce privește activitatea Guvernului, acesta își desfășoară activitatea potrivit normelor legale de organizare și funcționare și poate prevedea norme care să instituie excepție de la publicitatea activității. Cu privire la activitatea judecătorilor, așa cum menționează reclamanta, Curtea consideră că această activitate este strict reglementată de către lege, respectiv Codul de procedura civilă, penala și de organizare judiciară, iar în anumite situații, tot pentru respectarea dreptului la imagine a persoanei fizice, activitatea acestora se poate desfășura și în ședințe nepublice sau secrete.

Curtea apreciază că trebuie să fie făcută o distincție clară între activitatea Parlamentului, Guvernului și cel al judecătorilor, față de activitatea membrilor BEC, deoarece activitățile lor au reglementări speciale și a fost voința legiuitorului ca aceste activități să fie făcute publice, dar cu respectarea normelor comunitare privind datele cu caracter personal al persoanelor fizice.

De asemenea, legiuitorul lasă posibilitatea unor autorități și instituții publice să-și desfășoare activitatea, fără ca aceasta să fie publică și nici să fie nominalizate persoanele participante, cum este cazul membrilor din BEC, tocmai pentru respectarea normelor comunitare, care au prioritate față de legislația națională, așa cum a fost menționată în sentința. Față de toate aceste considerente mai sus arătate, Curtea apreciază că este neîntemeiată solicitarea reclamantei de a se dispune anularea dispozițiilor art. 14 alin. 5-7 și art. 17 alin. 2 și 3 din Hotărârea BEC nr. 1H din data de 22 februarie 2025 și consideră că aceste dispoziții din Regulament sunt legale și temeinice.

Referitor la cererea de suspendare a executării dispozițiilor art. 14 alin. 5-7 și art. 17 alin. 2 și 3 din Hotărârea BEC nr. 1H din data de 22 februarie 2025, formulată de către reclamanta prin cererea inițială și cea completată, Curtea consideră că în general, un act administrativ se bucură de prezumția de legalitate, care la rândul său se bazează pe prezumția autenticității și veridicității, fiind el însuși titlu executoriu. Principiul legalității actelor administrative presupune însă, atât ca autoritățile administrative să nu încalce legea, cât și ca toate deciziile lor să se întemeieze pe lege. El impune, în egală măsură, ca respectarea acestor exigențe de către autorități să fie în mod efectiv asigurată.

Prin urmare, în procesul executării din oficiu a actelor administrative, trebuie asigurat un anumit echilibru, precum și anumite garanții de echitate pentru particulari, întrucât acțiunile autorităților publice nu pot fi discreționare, iar legea trebuie să furnizeze individului o protecție adecvată împotriva arbitrarului.

Tocmai de aceea, suspendarea executării actelor administrative trebuie considerată ca fiind în realitate, un eficient instrument procedural aflat la îndemâna autorității emitente sau a instanței de judecată, pentru a asigura respectarea principiului legalității, fiind echitabil ca, în cazuri justificate, atât timp cât autoritatea publică sau judecătorul se află în proces de evaluare, acestea să nu-și producă efectele asupra celor vizați. În considerarea celor două principii incidente în materie, respectiv al legalității actului administrativ și al executării acestuia din oficiu, suspendarea executării constituie însă, o situație de excepție, aceasta putând fi dispusă numai în cazurile și în condițiile expres prevăzute de lege.

Potrivit art. 15 cu referire la art. 14 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, odată cu cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat, sau în mod separat, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ până la soluționarea definitivă a cauzei.

Din analiza prevederii art. 15 cu referire la art. 14 din Legea nr. 554/2004 modificată și completată, rezultă fără echivoc, că pentru a se dispune suspendarea executării actului administrativ/actului administrativ jurisdicțional trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele trei condiții:

-în primul rând, existența unui caz bine justificat în sensul art. 2 alin. 1 lit. t din Legea nr. 554/2004 modificată și completată, potrivit căruia sintagma „cazuri bine justificate”

desemnează „împrejurările legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ”;

-în al doilea rând, suspendarea executării actului administrativ să fie necesară pentru prevenirea unei pagube iminente în sensul art. 2 alin.1 lit. ș din Legea nr.554/2004 modificată și completată, conform căruia „pagubă iminentă - prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public”;

-în al treilea rând, să fie formulată acțiunea în anularea actului atacat, în cauză, evident, această cerință este îndeplinită.

Prin urmare, pe calea cererii de suspendare nu se stabilește dacă actul este legal sau nu, ci doar dacă există o îndoială serioasă, întemeiată pe elemente obiective, în privința legalității actului contestat. Referitor la dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute de art. 7 alin.1 din Legea nr. 554/2004 modificată și completată, Curtea observa ca reclamanta a formulat plângere prealabilă la parata prin care a solicitat suspendarea și anularea dispozițiilor de la art. 14 alin. 5-7 și art. 17 alin. 2 și 3 din Hotărârea BEC nr. 1H din data de 22 februarie 2025, iar parata a emis Decizia BEC nr. 9D din data de 4 martie 2025 prin care a fost respinsă ca neîntemeiată plângerea formulată de către petentă.

Cu privire la „cazul bine justificat”, în conformitate cu art. 2 lit. t din Legea nr. 554/2004 modificată și completată, cazurile bine justificate sunt „împrejurările legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ”.

În acest sens, Curtea apreciază ca reclamanta nu a dovedit nelegalitatea dispozițiilor legale pentru care s-a solicitat și suspendarea acestora. Din contra, din întreg material probator administrat în prezenta cauză, Curtea apreciază ca textele de lege pentru care s-a formulat acțiunea în anulare, au fost considerate ca fiind legale și pe cale de consecință, a fost respins acest capăt de cerere, ca neîntemeiat.

În aceasta situație, Curtea considera ca reclamanta nu a făcut dovada îndeplinirii condiției „caz bine justificat”, în sensul art. 2 alin.1 lit. t din Legea nr. 554/2004 modificată și completată, iar așa zisa „aparentă de nelegalitate” a fost înlăturată prin considerentele mai sus arătate, când s-a analizat anularea acestor dispoziții din Regulament.

Curtea considera că nu este îndeplinită nici cerința legală privind necesitatea suspendării executării actului administrativ atacat pentru „prevenirea unei pagube iminente”, în sensul art. 2 alin.1 lit. ș din Legea nr. 554/2004 modificată și completată, sub ambele valențe ale acestei cerințe, respectiv prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public, în situația în care reclamanta nu a făcut dovada iminentei producerii unei pagube, care aceasta nu se prezuma.

Afirmația reclamantei ca prin activitatea pe care o desfășoară în cadrul BEC ca și membru din partea partidului AUR, i-a fost afectată imaginea și prestigiul ca urmarea apariției unor articole din presa și mass-media și a fost nevoită să facă o sesizare la Consiliul National al Audiovizualului, Curtea apreciază ca aceasta nu are nici o legătură cu textele de lege pentru care se solicită suspendarea, deoarece tocmai caracterul secret al votului din partea membrilor BEC, a dus la apărarea imaginii și reputației reclamantei ca și membru al partidului pe care îl reprezintă, neputând fi susținută ideea ca exista posibilitatea de apariție a unei pagube iminente, cum se susține prin acțiunea formulată și completată.

Faptul că reclamanta, după sfârșitul activității desfășurate la BEC, a fost mediatizată la post de TV cat și în presa în mod negativ, aceasta nu se datorează faptului ca nu sunt înregistrate și nominalizate persoanele care participa la ședințele paratei, ci datorită faptului ca, fiind o persoană publică, aceasta poate fi supusă și unor critici din partea mas-mediei, ca și garant al libertății de exprimare, având posibilitatea să formuleze dreptul la replica și să dovedească prin probe, ca a fost de bună credință.

Curtea apreciază ca în această situație nu sunt îndeplinite în mod cumulativ condițiile legale, prevăzute de art. 14 și 15 din Legea nr. 554/2004 modificată și completată, pentru a se dispune suspendarea executării dispozițiilor menționate prin cererea formulată și completată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge cererea de suspendare a executării actului, ca neîntemeiată.

Respinge cererea de anulare formulată și completată formulate de către reclamanta
MOCANU INGRID LUCIANA

în contradictoriu cu pârâul BIROUL ELECTORAL
CENTRAL cu sediul în București, str. Eugeniu Caranda nr. 1, sector 3, ca neîntemeiată.

Cu recurs în 5 zile de la comunicare, în ceea ce privește cererea de suspendare, ce se
depune la Curtea de Apel București-Contestații Electorale.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare în ceea ce privește cererea de anulare, ce se
depune la Curtea de Apel București-Contestații Electorale.

Pronunțată azi, 17 martie 2025, prin punerea soluției la dispoziția părților prin
mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE
Corneliu-Lucian Andrioaei

GREFIER
Anca-Maria Udrea